

blandt dem, ſom det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds har indbragt og faſtholdt, og han maa derfor viſtno endnu ønſte deres Afgjørelſe paa den Maade, Udvalgets Flertal foreſlaar. Det er fuldkommen rigtigt, at denne Sag har foreligger ſaa mange Gange, at man maa ønſte, at den kan komme til Afgjørelſe, men hvorvidt det vilde befordre Folkethingets Niſeſſe, at de Herrer give efter paa ethvert Punkt, hvori de havde været af en forſkjellig Mening med det andet Thing, uagtet det andet Thing ikke var kommet dem imøde, det tror jeg dog er et meget ſtort Spørgsmaal. Det andet Thing er ikke i nogetſomhelſt af de Spørgsmaal, der her foreligger, kommet dette Thing imøde. Det eneſte Tilfælde, hvori der er viſt nogen Smødekommunen af Udvalget i det andet Thing, er med Henſyn til Examenſkommiſſionerne, idet et Flertal i Udvalget, hele Udvalget paa et enkelt Medlem nær, gif ind paa, at der maatte optages en Beſteemmelse derom i Loven, naar Summen blev ſat til 9,000 Rd. iſtedeffor til 7,000 Rd. Dette Forſlag blev forkaſtet af Landſtinget, men rigtignok kun ſom det blev fremhævet af den ærede Ordfører — med 3 Stemmers Overtal, nemlig med 23 Stemmer imod 20; uagtet Forſlaget ſaaledes blev forkaſtet, ere vi dog villigen gaaede ind paa at forhøje Summen fra 7,000 Rd. til 9,000 Rd., naar man ſaa iøvrigt vilde gaae ind paa Examenſkommiſſioner. Ja, vi have endog været en ikke ringe Del af Udvalget, der have erklæret os villige til at gaae ind paa faſte Cenſorer, naar man blot vilde gjøre det muligt for en kommende Miniſter at indføre Examenſkommiſſioner, og det mener jeg vilde være en meget ſtor Indrømmelſe af dette Thing, efter at vi gjentagne Gange have havt Miniſtre, der have erklæret ſig villige til at indføre Examenſkommiſſioner, og efter at vi have havt en Miniſter, der har begjært en Bevilling af 3,000 Rd. for at indføre en ſaadan for et enkelt Fakultets Bedkommende, og ſom havde hele Sagen ſaaledes ordnet, at, hvis han ikke netop var gaaet af, vilde der kun være hængaaet ſaa Uger, inden Sagen var ſat i Gang. Naar vi have ſtaaet ſaa nær derved, og vi nu i dette Dieblif ſe, at ikke

blot Folkethinget med ſtort Flertal, men og ſaa det andet Thing har viſt en ſaa ſtærk Stemning for at indføre Examenſkommiſſioner, og endog en forhenværende Kirke- og Underviſningsminiſter i det andet Thing har ſluttet ſig til Forſlaget, og vi deſungtet erklære os villige til at kunne gaa ind paa faſte Cenſorer, for at imødekomme den høitærede Miniſter, kun at vi forbeholde os, naar der kommer en anden Miniſter, ſom har en anden Mening, at vor Niſſe da ogſaa ſkal komme til at ſeire, ſaa forekommer det mig virkelig at være en meget ſtor Indrømmelſe; men vort Tilbud er ikke blevet modtaget, og derfor er det, at vi, naar vi ſtaa med Udſigt til, at alt det, ſom vi igjennem mange Aar have kæmpet for, ſkal falde, ſige: Saa maa vi hellere vedblive at faſtholde vor Stilling fra forrige Gang; derfor ſtille vi os ikke mere uforſønlige end det andet Thing, der ikke paa noget Punkt er kommet os imøde. Hvis man vil nævne et Punkt, hvor det ſkulde være Tilfældet, ſaa er det alene dette, at der i Loven er kommet til at ſtaa: „indtil Examenſkommiſſioner kunne indføres“ foran Beſteemmelsen om Indførelſen af faſte Cenſorer; men hvad dette egentlig vil ſige, blev forklaret i det andet Thing og er ogſaa idag blevet forklaret her af den høitærede Miniſter. Dette vil ſige, at vi ſulle gaa ind paa faſte Cenſorer, og at diſe ſulle vedblive ikke blot et eller et Par Aar, thi da kan man ikke dømme om Væknungen deraf, men de ſulle vedblive en lang Række Aar, for at man kan ſe, hvad der kan komme ud deraf, og hvilke Frugter det vilde bære, og forſt da, alſaa formodentligt forſt om de ti Aar, naar Loven igjen ſkal revideres, kan der tænkes paa en Forandring. Dette ſkulde vi, ſom mene, at faſte Cenſorer langtfra er nogen ønſtelig Afhjælpning af den Trang, der ſag ofte heri Thinget er udtalt at være tilſtede, gaa ind paa. Den Indrømmelſe, at der er kommen til at ſtaa et ſaadant Par Ord ſom diſſe: „indtil Examenſkommiſſioner kunne indføres“, naar Kjendſgjærningen er, at der i en lang Række Aar vil komme til at blive faſte Cenſorer, og Examenſkommiſſioner alſaa udflydes i en uſikker Fremtid, er virkelig ſaa lille, at man godt